

Afstemning

§§ 1-24

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for året 1989.

(Fremsat 13/11 90 i betænkning fra Retsudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Knud Lind (FP):

I England kan utilfredse borgere gå til Hyde Park Corner og tilkendegive deres mening og deres utilfredshed. I Danmark har vi ikke en lignende ordning; når man ser bort fra 1. maj-dagen, er det aldrig slået an i Fælledparken.

I stedet har man oprettet en slags skriftligt Hyde Park Corner i form af Ombudsmandsinstitutionen i Det Suhrske Palæ på Gammeltorv nr. 22. Det er klagernes mekka. Det har kostet den nette sum af 3.512.000 kr. alene til lokaleleje og indretning – der er bestemt ikke tale om køb af noget som helst – men så er der altså også kommet kunst på væggene fra Ny Carlsbergfondet, og i disse kunstfyldte lokaler er ombudsmandens beretning blevet til. Om den beretning kan vi fra Fremskridtspartiets side sige, at vi indstiller den til forkastelse.

Fremskridtspartiet kan indledningsvis konstatere, at ombudsmandens normeringsudvi-

delse fra 1. januar 1990 betyder en ny udgift til skatteborgerne. Ombudsmandsinstitutionen har, som det også fremgår af beretningen, igen adskillige år haft vokseværk, således at det, der startede helt i det små, i dag er vokset sig stort i form af 1., 2. og 3. kontor med i alt 42 medarbejdere, hvoraf dog nogle ikke er fuldtidsansatte. Det personalemæssige vokseværk har også den følgevirkning, at der hen ad vejen er sket en omklassificering fra lønramme 38 til 39, og det er jo alt sammen penge, der har forbindelse med den beretning, vi taler om i dag.

I beretningen kan man læse, at ombudsmanden har deltaget i de caribiske ombudsmands konference på Barbados, hvor ombudsmanden holdt et foredrag om balancen mellem klagesagsbehandling og undersøgelse af egen drift. Beretningen giver ikke noget direkte svar på, hvad ombudsmanden har fået ud af at opholde sig på ferieøen Barbados, medmindre man skal betragte ombudsmandens notat fra 1990 om eventuel revision af ombudsmandsloven som værende et svar på 75 sider om samme spørgsmål. I notatet opfatter ombudsmanden sin opgave som en blanding af en sagkyndig udtalelse og en sekretariatslignende funktion for Retsudvalget.

I ombudsmandens nuværende beretning på 412 sider anføres det, at der i 1989 er indgivet 2.093 klager, hvoraf 846 sager blev realitetsbehandlet. Det er et lille tal i forhold til de indgivne klager. De samlede udgifter til ombudsmandens virksomhed i 1989 beløber sig til 13.525.000 kr. Det betyder, at de realitetsbehandlede sager i gennemsnit koster 15.987 kr. Nu skal man jo ikke gøre alting op i penge.

Men i beretningen har man så kun fremhævet de mere principielle sager. Det drejer sig f.eks. om en navngiven klager, der var utilfreds med dåbsnavnet Allesen de Fine Bunkeflod, idet pågældende kun ville hedde Allesen. En anden sag drejede sig om, hvor mange Hawaii-dronninger der i 1987 var sendt til parring på forskellige parringsstationer i Danmark – også en vigtig sag, i hvert fald ifølge ombudsmanden. Det skal understreges, at denne klagesag, der var fra en redaktør, ikke drejede sig om det danske kongehus eller andre landes fyrstehuse, men reelt om aktindsigt i oplysninger om bistationers driftsforhold.

På trods af risikoen for de øvrige partiers retspolitiske ordføreres vrede og for, at de